

РЕШЕНИЕ

№ 5927

гр. София, 29.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Калинка Илиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4480** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. С. Б. срещу решение № 7819/10.1.2020 г., постановено по НАХД № 1051/2019 г. на СРС, Наказателно отделение, 104 с-в, с което е потвърдено НП № 1785/3.12.2018 г., издадено от началник на 07 РУ-СДВР, с което на основание чл. 53, ал. 13АНН, вр. чл.80, т. 5 ЗБЛД му е наложено административно наказание – глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 6 ЗБЛД.

Касаторът твърди, че решението на СРС е необосновано и в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Не е взето предвид, че описателната част на нарушението както в АУАН, така и в НП е общо – не е отразено на кого и пред кого не е представил документите за самоличност. Очевидно това не е актосъставителят, който е отразил личните му данни. Обстоятелството „извършена полицейска проверка“ не е достатъчно доколкото единствено пред компетентно длъжностно лице деянието е съставомерно. Неизяснено е и обстоятелството дали е имал възможност да се легитимира с друг документ.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, 07 РУ оспорва жалбата. Твърди, че са спазени процесуалните и материално-правните норми при налагане на наказанието. Правилно е установена фактическата обстановка, при която е осъществен състава на чл. 6 и ЗБЛД и чл. 80, т. 5 ЗБДС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна. Решението е правилно и не следва да бъде отменено.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на разпитаните свидетели, а именно, че на 13.10.2018 г., св. Б. А., на длъжност ст.полицай при „М.“ ООН-СДВР и в присъствието на жалбоподателя и друг свидетел, съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за това, че на същата дата, около 9,35 ч., на метростанция М., перон 1, при извършване на проверка за установяване на самоличност, жалбоподателят не е представил документ за самоличност, с което контролният орган е приел, че е нарушен чл. 6 ЗБЛД.

Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление /НП/, с което жалбоподателят е наказан с глоба в размер на 50 лв., съгласно чл. 80, т. 5 ЗБЛД.

В оспореното решение съдът е приел, че в случая не е спазена нормата на чл. 6, ал. 1 ЗБЛД поради което е прието, че е извършено нарушение и на основание чл. 80, т. 5 ЗБЛД следва да му се наложи глоба, която в случая е в минимално предвидения размер.

Съдът, като взе предвид изложеното, намира, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че описанието на нарушението е общо доколкото в случая се установява, че са описани факти, които покриват елементите на нарушението по чл. 6 ЗБЛД, предвиждащ, че гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност.

В случая това е описано и в самото НП – при извършване на полицейска проверка за установяване на самоличност, касаторът не е представил документ за самоличност.

Доколкото е посочено, че е извършена „полицейска проверка“, то следва да се направи извод, че проверката е била извършена от органите на полицията /което се потвърждава и от представените по делото доказателства/.

На следващо място, видно от НП е посочено, че жалбоподателят не е представил никакъв документ за самоличност. Тази фактическа обстановка е възприета и в оспореното решение. Ето защо и не може да се постави въпрос за това дали е могло да се иска друг документ за самоличност на жалбоподателя, доколкото е констатирано, че той не е представил никакъв.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 АПК съдът намира, че обжалваното решение съответства на материалния закон. Правилни са изводите на

СРС, направени въз основа на очертаната фактическа обстановка, че жалбоподателят не е спазил нормата на чл. 6, ал. 1 ЗБЛД.

С така установеното от СРС деяние жалбоподателят е осъществил състава на чл. 80, ал. 1, т. 5 ЗБЛД, предвиждащ за процесното деяние глоба от 50 до 300 лв.

Ето защо и доколкото не е налице нарушение на материалния закон, както и поради това, че не са налице сочените касационни основания, настоящият състав намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По разноските. Предвид неоснователността на жалбата, касаторът следва да бъде осъден да заплати, на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 7819/10.1.2020 г., постановено по НАХД № 1051/2019 г. на СРС, Наказателно отделение, 104 с-в, с което е потвърдено НП № 1785/3.12.2018 г., издадено от началник на 07 РУ-СДВР, с което на основание чл. 53, ал. 13АНН, вр. чл .80, т. 5 ЗБЛД е наложено административно наказание– глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 6 ЗБЛД.

ОСЪЖДА Б. С. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР, 7 РУ сумата от 100 лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.